

(3) Wydatki, przewidziane w artykule niniejszym, pokrywa Skarb Państwa z Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 26, poz. 236).

(4) Wydzielenie do osobnej księgi może nastąpić na wniosek właściwego urzędu ziemskiego lub właściciela. W tym ostatnim wypadku wydatki podług przepisów powyższych ponosi właściciel.

Art. 6. W ustawie z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) w cz. 3 art. 61 skreśla się końcowe wyrazy: „lub nabywcy”, w ustępie drugim cz. 4 art. 1 w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy: „oraz uzależnia wydanie zaświadczenia o wykonalności orzeczenia od wniesienia tych opłat do kasy skarbowej”, w art. 89 po wyrazach: „przy parcelacji” dodaje się wyrazy: „gruntów, nie stanowiących własności Skarbu Państwa”.

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego i stosuje się także do określonych w art. 4 orzeczeń i aktów nadawczych, wydanych przed wejściem w życie tej ustawy.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

Okres ten będzie liczony stosownie do decyzji okręgowego urzędu ziemskiego:

- a) bądź od daty wyboru lub wyznaczenia rady uczestników scalenia (art. 19—21),
- b) bądź od daty zatwierdzenia rzeczywistego stanu posiadania (art. 31 i 32),
- c) bądź od daty zatwierdzenia projektu scalenia (art. 25)”.
2) Dodaje się cz. 3 art. 12 w brzmieniu:

„3) Zwolnienie od podatków, przewidziane w cz. 1, nie przysługuje uczestnikom scalenia zaniechanego (art. 39). W razie uprzedniego zastosowania zwolnienia od podatków uczestnicy scalenia obowiązani są uiścić w czterech ratach półrocznych podatki za okres zwolnienia”.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów z uwzględnieniem zmian, wynikających z ustawy niniejszej.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1933 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

167.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 18 marca 1933 r.

w sprawie zmian w ustawie z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów.

Art. 1. W ustawie z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1) Część 1 art. 12 otrzymuje następujące brzmienie:

„1) Grunty osad, objętych postępowaniem scaleniowym lub powstałych w wyniku scalenia, wolne są od państwowego podatku gruntowego na przeciąg lat dwóch.

168.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 18 marca 1933 r.

o przejęciu przez władze skarbowe wymiaru i poboru niektórych podatków.

Art. 1. Przepisy, dotyczące państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 523 wraz z późniejszymi zmianami), ulegają tej zmianie, że wymiar i pobór tego podatku uskuteczniają urzędy skarbowe, odwołania zaś od wymiaru podatku rozpatruje i rozstrzyga izba skarbowa.

Art. 2. W ustawie z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 550),

zmienionej ustawą z dnia 17 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 879), wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 7 otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek od lokali wymierzają i pobierają urzędy skarbowe bezpośrednio od lokatorów”,

2) w art. 9 ust. 1 po wyrazach: „Minister Skarbu” przecinek zastępuje się kropką i skreśla się wyrazy: „wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych”,

3) po art. 9 wstawia się nowy art. 9a o brzmieniu następującem:

„Za czynności, związane z wymiarem i poborem podatku od lokali, urzędy skarbowe uprawnione są do pobierania odszkodowania w wysokości 3% sum, wypłacanych związkowi komunalnym, państwowemu funduszowi rozbudowy miast oraz funduszowi kwaterunku wojskowego z tytułu udziału we wpływach podatku od lokali wraz z karami za zwłokę lub odsetkami za odroczenie”.

Art. 3. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372) wprowadza się zmiany następujące:

1) ust. 3 art. 24 otrzymuje brzmienie następujące:

„Państwowy podatek od placów budowlanych wymierzają i pobierają urzędy skarbowe”,

2) w art. 25 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy: „wydane przez Ministra Skarbu; za czynności, związane z wymiarem i poborem podatku na rzecz państwowego funduszu rozbudowy miast, urzędy skarbowe uprawnione są do pobierania odszkodowania w wysokości 3% sum, wypłacanych temuż funduszowi z tytułu podatku wraz z karami za zwłokę lub odsetkami za odroczenie.”

Art. 4. Podatki, wymierzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez dotychczasowe władze wymiarowe, pobierają urzędy skarbowe.

Art. 5. Upoważnia się Ministra Skarbu do włączenia tekstów: 1) ustawy z dnia 1 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 296), 2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 292), 3) ustawy z dnia 30 grudnia 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 2, poz. 6) i 4) ustawy z dnia 17 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 877) do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 523), do wydania jednolitego tekstu przepisów o państwowym podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich z nową numeracją artykułów, z uwzględnieniem zmian, wynikających z art. 1 niniejszej ustawy oraz z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia w drodze obwieszczenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu, jak również do dokonania w tekście

tych zmian redakcyjnych, jakie okażą się konieczne wskutek połączenia wymienionych ustaw i rozporządzeń w jednolitą całość.

Art. 6. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w drodze obwieszczenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 550) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych ustawą z dnia 17 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 879) oraz art. 2 ustawy niniejszej.

Art. 7. (1) Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu; przepisy o przejęciu wymiaru i poboru podatków od władz samorządowych wyda w drodze rozporządzenia Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

(2) Rozporządzenie to może nadto ustalić termin późniejszy, niż przewiduje niniejsza ustawa, przejęcia wymiaru i poboru przez urzędy skarbowe na poszczególnych obszarach Państwa.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1933 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

169.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 18 marca 1933 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 kwietnia 1931 r. w sprawie uregulowania roszczeń obywateli polskich do niemieckich zakładów ubezpieczeń z tytułu umów ubezpieczeń na życie, wymienionych w art. 21 polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego z dnia 5 lipca 1928 r.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 kwietnia 1931 r. w sprawie uregulowania roszczeń obywateli polskich do niemieckich zakładów ubezpieczeń z tytułu umów ubezpieczeń na życie, wymienionych w art. 21 polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 235) wprowadza się zmiany następujące: